

28 Şubat davasında adaletin hal-i pürmelali

05.09.2018

"**Rejim Tartışmaları ve Adaletin halleri**" başlıklı önceki yazımda 28 Şubat Davasının özüne ilişkin kısaca bilgi vermiş ve "**Türk Adalet tarihinde özgün bir yer işgal edecek 28 Şubat Davasını bu makalenin kapsamı içerisinde değil, başlı başına ayrı olarak irdelenmesinin daha uygun olacağını**" belirtmişim. Sayın Cumhurbaşkanının "**Adli Yıl**" açılış mesajı bende daha sonra yazmayı düşündüğüm makaleyi hemen kaleme alma isteği uyandırdı. Önce yayınlanan mesajdan her kesimden alkış alması gereken cümleleri sıralayalım:

"Tarih bize, adalet terazisini gözetmeyi bırakanların, er ya da geç zillet çukuruna gömülmeye mahkûm olduklarını gösteriyor... Bir kez daha hatırlatmak isteriz ki 'cihana adalet armağan etmek için' yola çıkan bu millete hizmet eden tüm yargı mensupları, tarafını daima 'hukukun üstünlüğünden' yana seçmek zorundadır. Yargı mensuplarının tamamı, adalet sancağını, her hal ve şart altında dimdik ayakta tutacak cesarete sahip olmalıdır"

Yukarıdaki alkışlanası sözler ve de Ankara 5. Ağır Ceza mahkemesinin kararı ile sonuçlanan 28 Şubat davasının birinci safhasında yaşadıklarımız bize Osmanlıca bir deyim ve bu deyim halk arasında evrilmiş söylemini hüzünle anımsatmıştır. Söz konusu deyim Osmanlıca "**Kaziye-i anha öyle değil**" ve de bunun Türk Toplumunu tarafından evrilmiş hali ise, "**Kazın ayağı öyle değil**" şeklindedir. Bu yazıyı sonuna kadar okuma sabrını gösterenler 'Bu ne perhiz, bu ne lahana turşusu' söyleminin daha uygun olabileceğini de düşünebilir.

28 Şubat Dava sürecinin aleni olmasına karşın, erenlerin hışmına uğramamak için olacak, duruşmalarda ortaya çıkan gerçekler topluma yansıtılamamıştır. Yurtsever bir avuç yazarın davaya ilişkin gerçeklere dikkat çekme çabası, yandaş basının "**Bremen Mızıkacılarını**" anımsatan gürültüleri ile boğulmuştur. Davanın başlarında Ana Muhalefet partisinden bir grup milletvekilinin davaya ilgi göstermesinden duyduğumuz sevinç, ertesi gün "**Genel Merkezin Talimatı**" ile son bulmuştur. Oysa 28 Şubat Davası gerek açılma amacı gerek davanın kotarılması ve gerekse de dava sürecinde yaşananlarla Türk Adalet tarihinde tıpkı Ergenekon, Balyoz ve türevi kumpas davaları gibi ibretle incelenmesi gereken bir davadır.

TSK ARA HEDEFTİR

"**Batı Çalışma Grubu-28 Şubat İddianamesi**" ile açılan davanın ülkemizde açılmış Ergenekon, Balyoz ve türevi siyasi davalardan esas itibarıyla bir farkı bulunmamaktadır. Bu davaya ilişkin şaşırtıcı bir tespitte bulunayım. 28 Şubat Davasında, TSK bir ara hedeftir. Esasen 28 Şubat Davasına ilişkin resmi soruşturma dosyasının açıldığı evrede daha önce TSK için kurgulanan Balyoz Davası ile istenen hedefe ulaşılmıştır. Davanın soruşturma sürecinde tutuklanan sanıkların büyük çoğunluğunun da emekli subay olması (topu topu 11 kişi) dikkatlerden kaçmamış olması gerekir.

28 Şubat Davası ülkede bir kısım basın yayın organları, iş adamları ve bazı siyasilerin üzerinde baskı oluşturmak, onları teslim almak için kurgulanmıştır. Tezgâhlanan davalara ruhsat veren ve kesintisiz güç kaynağı sağlayan hep aynı merkez olmuştur. Bunun kanıtları çırılçıplak ortadadır. Davanın soruşturma kapsamında bazı medya patronlarının ve köşe yazarlarının ifadelerinin alınmak üzere Ankara Cumhuriyet Savcılığına çağrılmasının ardından "**çağrılmayanlar da var,**

onların da çağırılması gerekir, patronların gizli kalan gerçekleri açıklaması lazım. Çünkü bu defter açıldı. Kolay kolay kapanamaz” diyerek yargıya açıkça talimat vereni eminim sadece sanıklar hatırlıyordur.

Dava sürecini takip edenler hala bu kesimlerin başının üzerinde eğreti olsa da "Demokles'in Kılıcının" tutulmaya çalışıldığını fark etmişlerdir. Nihayet Ankara 5. Ağır Ceza Mahkemesinin 13 Nisan 2018 tarihli gerekçeli kararından aşağıda yaptığımız alıntı söz konusu kesimin bir bölümünü "Davanın Şerikleri" (Davanın Ortakları) olarak nitelemiştir:

"Meslek ilkelerini askıya alarak 28 Şubat darbesinin gerçekleştirilmesine sınırsız lojistik destek veren, çok sayıda - görüntülü - sesli - yazılı- medya kuruluşu ve medya mensubu, Genelkurmay başkanı ve kuvvet komutanlarının taleplerine ve talimatlarına uygun haberler ürettiler. Gerçek olmayan haberler yayınladılar, gerçek olan haberleri gizlediler, sanal irtica haberleriyle gündem oluşturmaya çalıştılar." "28 Şubat darbesinin gerçekleşmesinde, Hürriyet gazetesi yayın yönetmeni Ertuğrul Özkök, Sabah gazetesi yayın yönetmeni Ergun Babahan, yazı işleri müdürü Erdal Şafak, Milliyet gazetesi yayın yönetmeni Halil Derya Sazak başta olmak üzere, çok sayıda gazeteci, Radyo ve TV, program yapımcıları çok önemli bir rol oynadı. Eğer medya desteği olmasaydı, 28 Şubat darbesi gerçekleşmezdi. Bu darbe sürecinde, komutanların talimatıyla manşetler atanlar, haberler yapanlar, anayasayı ilga ve hükümeti düşürme suçlarının şerikleridir."

Gerekçeli kararda 21 kişiye müebbet hapis cezası verilirken, yukarıdaki alıntıda söz konusu edilen talimatlara ilişkin tek satır gerçek bir belge bulunmadığını da belirtelim. Davanın asıl hedefini oluşturan kesime dokunulamamasının nedeni ise, kumpasları fiilen kotaranlarla siyasi iktidarın koalisyonunun son bulması, yollarının bir noktadan sonra ayrılmış olmasıdır.

28 ŞUBAT DAVASININ NİÇİN TÜRK ADALET TARİHİNDE ÖZGÜN BİR YERİ OLACAKTIR?

Bu soruyu satırbaşları ile yanıtlayalım:

- Davayı kotaran, İddianameyi hazırlayan, tutuklamalara ve tutuklamaların devamına karar veren 5 savcı, 13 hakim (bunların 6'sı özgürlük hakimi), TÜBİTAK'tan 3 bilirkişinin FETÖ'ne mensubiyetleri nedeniyle meslekten atılmış, önemli bölümü de halen tutukludur.
- Özel Yetkili Mahkemelerin lağvını takiben bütün sanıkların tutuksuz yargılanmalarına karar veren duruşma Savcısı, Başkan ve üyeleri değiştirilmiş; bunların yerine gelenlerinin de "görülen lüzum üzerine" değiştirilerek üçüncü aşamada istenen kararı verebilecek uygun bir heyet teşkil edilmiştir. Bunlar arasında sadece üç duruşmaya katıldıktan sonra Esas Hakkında Mütalaa veren duruşma Savcısının mahkemeye sunduğu metin yandaş medyada büyük övgü ve beğeni ile karşılanmıştır. Mütalaa incelendiğinde, bir bölümünün tamamen FETÖ mensubu eski Savcı Bilgili'nin İddianamesinden kopyala-yapıştır usulü ile hazırlanmış metin olduğu, duruşmalarda çürütülen ve yok hükmündeki sahte delillerin esas alındığı görülecektir.
- Mahkemece verilen hüküm gerekçeli kararda "suçun sübutuna ilişkin esas alınan deliller" olarak belirtilmiştir. Ne var ki, delil olarak ileri sürülenlerin tamamı, gerçek delil olma niteliği bulunmayan tamamı sahte veya tahrif edilmiş, ıslak imza taşımayan dijitalerdir. Sanıkların lehine olan deliller göz ardı edilmiş, sanık savunmaları özetlenirken, davanın bir kumpas davası olduğunu ortaya koyan bölümler atlanmıştır.
- Soruşturma aşamasında davayı kurgulayanlar, başta Gnkur. Adli Müşavirliği, Gnkur. Personel Başkanlığı ve Gnkur. Genel sekreterliği ile bir kısım Hava Kuvvetleri Komutanlığı ve Jandarma Genel Komutanlığı personelinin aktif işbirliği içerisinde buldukları tespit edilmiştir. Söz konusu personelin tamamı başta Gnkur. Adli Müşaviri olmak üzere "15 Ağustos Darbe Girişimi" sonrası tutuklanmışlardır. Soruşturma aşamasında yapılan bu işbirliğinin somut kanıtları mahkemeye sunularak davanın genişletilmesi yolunda yapılan talepler mahkemece reddedilmiştir.
- Atılı suça dayanak yapılan ve üzerinde ıslak imza bulunmayan dijital delillerin kaydedildiği CD, değiştirilen Mahkeme

Heyetince Ortadoğu Teknik Üniversitesi uzmanlarından oluşan bir heyete inceletirilmiştir. Bilirkişi Heyeti Mahkemeye,CD'nin delil olarak kullanılamayacağı yolunda kapsamlı bir rapor sunmuştur. Hükmü veren son Mahkeme Heyeti söz konusu Bilirkişi Raporuna itibar etmemiştir. Buna neden olarak bilimsel olmayan, uzman mütalaasına dayanmayan sudan nedenler gösterilmeğe çalışılmıştır.

· Enteresan olan bütün düzmece delillerin kaydedildiği söz konusu CD'nin üzerindeki seri numarasından, boş olarak Gnkur. Bilgi İşlemler Başkanlığı deposundan 18 Haziran 2007 tarihinde çıkarılarak çalındığı Genelkurmay Başkanlığının resmi yazısı ile ortaya konmuş olmasıdır. CD'de bulunan kayıtların Gnkur. Karargâhının dışında yapıldığı belirlenmiştir. Bu husus Karargâhtaki bütün bilgisayarların 2004 yılında merkezi sisteme geçmesinden dolayı söz konusu CD'deki kayıtların ana sunucusunda (server) bulunmamasından anlaşılmıştır. Üstüne üslük, söz konusu CD, Fethullah Gülen Cemaati mensubiyeti nedeniyle TSK'dan ihraç edilen Tamer Tatar adlı bir şahıs tarafından FETÖ'cü Cumhuriyet Savcısına elden teslim edilmiştir. Dava dosyasında Tamer Tatar Müşteki sıfatı ile 664. sırada yer almakta ve dosyada mağduriyet sebebi olarak "**Fethullah Gülen Cemaati mensubu**" olmasından dolayı TSK'dan ihraç edildiği açıkça yer almaktadır.

· Davanın müşteki/mağdurları ve bunlar içerisinde mahkemece davaya müdahil olarak "**katılan**" statüsü verilenlerin gerekçesini, dava ile ilişkilendirilmelerini hukuken anlamının olanağı bulunmamaktadır. Davanın mağdur ve müştekileri üç gruba ayrılmaktadır.

- **Birinci Grupta;** "başörtüsü yasağı" nedeniyle ülkemizdeki üniversitelerde okuyamayan kızlarımız yer almaktadır. Bu konuda Batı Çalışma Grubundan veya Genelkurmay Başkanlığından, Üniversitelere ya da Millî Eğitim Bakanlığına, herhangi bir eğitim kuruluşuna emir, talimat veya direktif yayınlandığına yahut şifahi telkinlerde bulunulduğuna ilişkin hiçbir kanıt bulunmamaktadır. Oysa 1970'li yıllarda üniversiteye ve kamusal alana başörtüsü ile girilemeyeceği yönünde idarece konan yasağın kaldırılması yönünde Anayasa Mahkemesine (AYM), Danıştay ve hatta Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine yapılan bireysel itirazlar reddedilmiş, ANAP Hükümetinin 1989 yılında yasağın kaldırılması yönünde çıkardığı yasa AYM tarafından iptal edilmiştir.

Mağdur olarak dava dosyasında adı geçenlerin bir bölümünün 1997 yılı itibariyle çocuk yaşta olduklarından okula dahi gitmedikleri belirlenmiştir. Mahkemenin siyasi otoritenin etkisinde karar aldığı somut delili olarak, Sayın Cumhurbaşkanın her iki kızının sadece müşteki değil, mahkeme tarafından davaya "**Katılan**" olarak kabul edilmiş olmaları gösterilebilir. Basına da yansıyan Esra ve Sümeyye hanımların Mahkemeye sundukları dilekçelerde 'müşteki/mağdur' olmalarının nedeni olarak "**yurt dışında okumak zorunda kaldıkları**" ifade edilmiştir. Oysa Esra Hanım 1981, Sümeyye Hanım ise 1985 doğumludur. Her ikisi 1997 tarihi itibari ile Kadıköy İmam Hatip lisesinde öğrencidir. Sayın Cumhurbaşkanının büyük kızı Esra Hanım ilk defa üniversite giriş sınavına 1999 senesinde girmiştir. Atılı suçun işlendiğini iddia edildiği tarihlerde 12 ve 15 yaşlarında olan adı geçenlere davaya "**katılan**" sıfatı ile müdahil olmaları hakkının verilmesini, mahkemenin hangi kitaba sığdırabildiğini anlayan varsa beri gelsin!

- **İkinci Grupta;** 28 Şubat sürecinde çeşitli kamu kurum ve kuruluşlarında görev yapanlar yer almaktadır. Mağduriyetlerinin nedeni, görev yerlerinin değiştirilmesi, istifaya zorlamak için "**sürgüne gönderilmeleri**" veya işlerine son verilmesidir. Bu grubun mağduriyetlerinin sanıkların eylemlerinden kaynaklandığını gösteren tek bir maddi kanıt bulunmamaktadır.

- **Üçüncü Grubu** ise Yüksek Askerî Şûra (YAŞ) Kararlarıyla TSK'nden irticai faaliyetleri nedeniyle ile ilişkili kesilenler oluşturmaktadır. Yüksek Askerî Şûra 26 Temmuz 1972 tarih ve 1612 sayılı kanunla kurulmuştur. 1980 Sonrası kanunda yapılan değişikliklerle YAŞ kararlarına yargı yolu ile itiraz yolu kapatılmıştır. İddianameye adı verilmiş "**Batı Çalışma Grubu**" 1970'li yıllardan beri devam eden YAŞ kararları ile personelin TSK'dan ilişkili kesilme işlemleri zincirinin hiçbir halkasında yer almamaktadır. Ayrıca dava dosyasında yer alan belgeler Ordudan atılan subay ve astsubayların önemli bölümünün Fethullah Gülen Cemaatine mensubiyetleri tescillidir. Fethullah Gülen Cemaatine mensuplarının TSK ile ilişkisinin kesilmesini, İddianameyi hazırlayanlar açıkça bir mağduriyet olarak kabul ve ilan etmişlerdir.

Bu personele AKP yönetimi tarafından özlük hakları verilmiş, Tamer Tatar gibi yüzbaşı rütbesi ile ilişkili kesilenler daha sonra Alb. Olarak özlük haklarına kavuşturulmuşlardır. İşin gülünç tarafı bunlardan bir bölümünün 15 Temmuz darbe girişiminden sonra, verilen özlük haklarının ellerinden alınmış olmasıdır.

SÖZDE DARBEDE GERÇEK MAĞDUR/MÜŞTEKİ OLMASI GEREKENLERİN BEYANLARI

Gerçekte 54. Hükümete karşı bir 'darbe' suçunun işlenmiş olması halinde bu fiilden doğrudan zarar görmüş olması gerekenler 54. Hükümetin üyeleridir. Hukuki terimle davanın süjesi 54. Hükümetin üyeleri olması gerekir. Oysa Mahkemenin "**Katılan**" statüsü verdiği 388 mağdur/müştekilerden bir tek 54. Hükümet üyesi bulunmamaktadır. 54. Hükümetin Başbakanı Merhum Erbakan'ın en yakın dava arkadaşı bilindiği gibi dönemin Adalet Bakanı Sayın Şevket Kazan'dır. Kendileri 28 Şubat sürecinin en yakın tanığı olarak 54. Hükümetin niçin istifa ettiğini açıklayan "**28 Şubat Gerçeği**" adlı bir broşürle üç ciltlik "**Öncesi ve Sonrası ile 28 Şubat**" adlı kitap yayınlamıştır. Bunların içeriklerinde 28 Şubat Davası sanıklarının suçlayıcıyı hiçbir referans bulunmamaktadır. FETÖ'cu savcılara "**mağdur**" sıfatı ile ifade veren Sayın Kazan, 18.02.2015 tarihinde mahkemede ayrıntılı beyanda bulunmuştur.

Beyanın ardından belirtilen tarihte Mahkeme Başkanı olan Sayın Fevzi Şingar'ın, "**Size yönelik tehdit oldu mu**" sorusuna, "**Hayır, maruzatım bundan ibaret**" yanıtını vermiştir. Mahkeme Başkanının tekrar "**Şikayetçi misiniz**" sorusu üzerine, "**Hayatımın en zor kararıdır, bu dosya için şikayetçi olmak. Ben şikayetçi değilim**" diye cevaplamıştır. Şevket Kazan, Adliye çıkışında bekleyen bir gazetecinin neden şikayetçi olmadığı yönündeki sorusunu da "**Herkesin bir vicdanı var**" diye yanıtlamıştır.

Duruşmada, şikayetçi olmadığını beyan eden Kazan, daha sonra avukatı tarafından kararından vazgeçilerek, avukatı aracılığıyla mahkemeye bir dilekçe vermiş, sanıklardan şikâyetçi olduğunu bildirmiştir. (Bu husus müşteki avukatlarının mahkemedeki topluca itirazı beyanlarından açıkça anlaşılmalıdır) Mahkeme Başkanı Sayın Fevzi Şingar dilekçeye ilişkin kararını mahkemede açıklayarak, "**Huzurda verilen beyanın esas olduğunu, bu nedenle dilekçenin dikkate alınamayacağını**" belirtmiştir. Tanık/mağdur sıfatı ile beyanları alınan Tansu Çiller dahil diğer bütün bakanlar da sanıklardan şikayetçi olmadıklarını Mahkeme huzurunda beyan etmişlerdir.

Aynı Mahkeme Başkanına 28 Şubat 1997 tarihinde alınan 406 sayılı Milli Güvenlik Kurulu Kararlarının alınması için yapılan müzakerelerde asker üyeler tarafından Hükümet üyelerine herhangi bir baskı veya tehdit uygulanıp uygulanmadığını tespiti için çok gizli olan MGK tutanaklarının istenmesi talebinde bulunulmuştur. Konuya ilişkin talebimizi Başkan Şingar 'Naip Hakimler' tayin ederek karşılamıştır. Aynı şekilde 54. T.C. Hükümetinin 406 sayılı MGK kararlarının müzakeresi için 13 Mart 1997 tarihinde yaptığı gizli toplantının tutanaklarının incelenmesi talebimiz Mahkeme Başkanı tarafından kabul görmüş, bu amaçla da "**Naip Hakim**" tayin etmiştir.

Naip Hakimlerin hazırladığı raporlar huzurda okunmuş, içeriklerinde atılı suça dayanak yapılabilecek herhangi bir imanın dahi bulunmadığı görülmüştür. Özellikle konunun 13 Mart 1997 tarihindeki Bakanlar Kurulu toplantısında Başbakan Yardımcısı T. Çiller ve Merhum Başbakan Erbakan'ın MGK kararlarının kabulü yönünde ikna edici konuşmalar yaptıkları dikkat çekmiştir. Bu müzakerenin ardından Başbakan Erbakan, Bakanlar Kurulunun 13 Mart tarihindeki kararına atıf yapan irtica ile mücadele direktifini 14 Mart 1997 tarihinde yayınlamıştır.

54. T.C. HÜKÜMETİNİN İSTIFASINA İLİŞKİN DETAYLAR

Gerçekte Merhum Erbakan'ı istifaya zorlayan Başbakan yardımcısı ve Dışişleri Bakanı Tansu Çiller'dir. Tansu Çiller ve kurmayları Doğruyol Partisindeki huzursuzlukları gidermenin, partiden daha fazla istifaları önlemenin çaresi olarak, koalisyon protokolünde 'Hükümet Başkanlığı' görevinin değişim süresinin iki yıldan bir yıla indirilmesinde görmüşlerdir. Sayın İkinci mahkemedeki beyanlarında bu konuda Erbakan'ın nasıl ikna edildiğini ayrıntısı ile açıklamıştır. Sayın İkinci'nin Mahkemedeki beyanları Sayın Kazan'ın kitaplarında vurguladığı şu hususlarla da örtüşmektedir:

“Mayıs 1997 sonuna gelindiğinde Hükümetin küçük ortağı Doğru Yol Partisinden istifalar nedeniyle REFAHYOL Hükümeti, TBMM’inde çoğunluğu kaybetmiştir. Bir gensoru ile hükümetin düşürülmesi an meselesi haline gelmiştir. TBMM’inde 8 üyesi olan Büyük Birlik Partisi (BBP) lideri Muhsin Yazıcıoğlu’ndan erken seçim vaadi ile T. Çiller başkanlığında kurulacak hükümeti destekleme sözü alınmıştır.”

31 Mayıs 1997 tarihinde yapılan yeni koalisyon protokolü ile Haziran’ın ortasında Erbakan’ın istifa ederek Başbakanlık görevini T. Çiller’e devretmesi öngörülmüştür. Anlaşmanın gereği olarak 18 Haziran 1997 tarihinde Erbakan istifasını vermek üzere Çankaya Köşküne çıkmadan hemen önce Çiller ve Yazıcıoğlu ile birlikte kameraların karşısına çıkarak kısa bir basın toplantısı yapmıştır. Bu basın toplantısının görüntülü kaydını mahkeme salonunda kurduğumuz barkovizyon vasıtası ile savunmamda izletmek için yaptığımız talep, Mahkeme Başkanı Sayın Mustafa Yiğitsoy tarafından reddedilmiştir. Gerekçe olarak ***“sanıklara ilişkin kararın salonda bulunan izleyicilerin değil kendilerinin vereceğini, CD’yi dosyaya koymamızın yeterli olduğunu”*** belirtmiştir.

Mahkemede duruşmaların, usul kanununün hükmü gereği ilke olarak aleni olmasının nedeninin Başkan Yiğitsoy tarafından bilinmediğine ihtimal veremiyorum. Yetkin hukukçuların duruşmaların ilke olarak aleni (halka açık) yapılmasına ilişkin yazdıkları; ***“Adaletle olan güvenin sağlanması-korunması ile adil bir yargılamanın gerçekleşmesi açısından vazgeçilmez olduğu, bu suretle halkın adalet dağıtımını denetlemesine olanak sağlandığı, yargıçların adil karar verme yükümlülüklerinin yerine getirmesi açısından önemli bir işleve sahip olduğu”*** şeklinde özetlenebilir. Konuya ilişkin diğer sanıklarca da yapılan taleplerin mahkemece ısrarla reddinin uzun uzadıya ne anlama geldiğini yorumlamaya gerek yok sanırım. Sanıkların yeni Mahkeme Heyetine başından itibaren sarsılmış güven duygusu, Mahkeme Başkanının alıntı yaptığımız sözleri ile tamamen yok edilmiştir. Bu nedenle de Mahkemede yaptığım savunmanın sonunu ***“beraat talep etmeden”*** şu cümlelerle sonlandırdım:

“Tarih, ülkemizde ve dünyada muktedirlerin siyasi amaç ve istemleri doğrultusunda nice davalar kurgulanarak hukuk cinayetleri işlendiğine şahittir. Umarım ‘Batı Çalışma Grubu-28 Şubat’ adını taşıyan iddianame ile açılan davanın görüldüğü bu mahkeme, ülkemizde ‘Adaletin Mülkün Temeli olduğu’ söyleminin sadece duvarlara kazanmış, göstermelik bir bezemeden ibaret olduğu yaygın kanıyı yok eder. Bu davaya ilişkin vereceğiniz karar sanıklardan daha çok Türk Adaleti ve Mahkeme Heyetinin gelecek kuşaklara bırakacağı mirasa ilişkin olacaktır.”

Mahkeme Heyetinin sanıklar hakkında verdiği kararı, adaletin ülkemizde mülkün temeli olmaktan çıkarak zulmün aracı haline geldiğinin resmen bir kez daha tescilidir. Bu yalın gerçeği hiçbir kuşkuya yer vermeden ortaya koymak için 54. Hükümetin istifasını verdiği 18 Haziran 1997 tarihi ve sonraki gelişmeleri özetlememiz uygun olacaktır:

Başbakan Erbakan söz konusu basın toplantısında özet olarak; ***“54. Hükümetin şimdiye kadar büyük hizmetler başardığını, koalisyonun güç tazeleyerek daha büyük başarıları imza atmak için, BBP’sinin desteğini de de alarak yaptıkları protokol gereği görevi T. Çiller’e devretmek için istifasını sunmak üzere Çankaya Köşküne çıkacağını ifade etmiş; TBMM’inde yeni hükümeti destekleyecek yeterli çoğunlukta “milletvekillerinin imzaladığı listeyi de Cumhurbaşkanına sunacağını”*** belirtmiştir. Konuşmasının hemen ardından Çankaya Köşküne çıkarak istifa dilekçesini Sayın Demirel’e sunmuştur.

Merhum Cumhurbaşkanı istifayı kabulden önce “Niye istifa ediyorsun, seni istifaya zorlayan mı var?” diye sorması üzerine Erbakan, “Hayır yok, ülkede sıkıntı var” yanıtını vererek, Tansu Çiller Başkanlığında kurulacak yeni hükümete destek vaat eden milletvekillerinin imzalı listesini de Cumhurbaşkanına sunmuştur. İstifayı kabul eden cumhurbaşkanı yeni hükümet kuruluncaya kadar göreve devam etmesini istemiştir. Bundan sonraki gelişmelere Merhum Cumhurbaşkanı Demirel, TBMM Darbeleri Araştırma Komisyonundaki beyanları ile açıklık kazandırmıştır. Demirel’in kendi ifadesiyle, ***“söz konusu imzalı listede isimleri bulunan birçok milletvekillerinin bir bölümünün doğrudan, birbölümünün da telefonla kendisini arayarak, attıkları imzaların ‘Hatır İmzası’ olduğunu belirtmişlerdir.”*** Bunun üzerine, TBMM’den güven oyu

alacağını tespit ettiği Sayın Mesut Yılmaz'a yeni Hükümeti kurma görevini vermiştir.

Bunun üzerine MerhumErbakan 21 Mayıs 1997 tarihinde tekrar üçlü bir basın toplantısı yaparak, bu gelişmeyi kınamış ve vakit kaybı olarak nitelendirerek Sayın Yılmaz'ın TBMM'sinden güven oyu alamayacağını iddia etmiştir. Bu basın toplantısının Mahkemede görüntülü kayıtlarını izlettirmek için yaptığımız başvuru, yine Başkan Yiğitsoy tarafından reddedilmiştir.

Mahkemede sanıklar tarafından Hükümetin istifasına ilişkin dile getirilen çarpıcı sözleri bir kaç cümlede özetleyebiliriz:

"Bu ne biçim darbedir ki; darbe ile devrildiği iddia edilen 54. T.C. Hükümeti istifasından sonra yeni hükümet kuruluncaya kadar 10 gün daha işbaşında bulunuyor? Bu ne biçim darbedir ki; hükümet ve parlamento görevine devam ediyor ve de hiç kimsenin kılına dokunulmuyor? Bu ne biçim darbedir ki darbeyi yapanların bir kısmı Ağustos 1997 YAŞ kararları ile emekli ediliyor veya benim gibi başka görevlere atanıyor. (15 Ağustos 1997 tarihinde Gnkur. Harekât Başkanlığından ayrılarak Diyarbakır'da Jandarma Asayiş komutanı olarak göreve başladım.)"

SONUÇ VE DEĞERLENDİRME

Yaptığımız açıklamalar Mahkemenin Gerekçeli karında ifade edilen "Türkiye Cumhuriyeti Hükümetini Cebren Düşürmeye, Devirmeye İştirak Etmek" suçunun gerçekleştiğine ilişkin hukuk açısından 'fiil ve fail' bulunmamaktadır. Bu nedenle dava hukuki değil, siyasi bir davadır.

- 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu 1. Maddesinde "**Terörün**" yapılan tanımında, "**cebir ve şiddet unsurunun kullanılması**" esas alınmakta, yöntem olarak da "**korkutma, yıldırma, sindirme veya tehdit yöntemleri**" sayılmaktadır. Aynı maddenin devamında terör eylemleri sayılmaktadır. Aynı Kanunun 2. Maddesinde ise kişilerin terör suçlusu olmasını "**Birinci maddede belirlenen amaçlara ulaşmak için meydana getirilmiş örgütün mensubu olma**" şartını belirtmektedir.
- Yukarıda belirtilen yasalarda yapılan tarifler esas alındığında, 28 Şubat sürecinde, 54. T.C. Hükümetine yönelik atılı suça dayanak yapılabilecek, ne bir "terör" veya "terör eylemi" ne de terör suçu işleyen bir "terör örgütü" var olmuştur. Suç, kişinin, uymakla zorunlu olduğu ceza hukuku kuralının ihlalidir. Batı Çalışma Grubunun kuruluş amacı ve faaliyeti, T.C. Hükümetinin 14 Mart 1997 tarihinde yayınladığı talimat doğrultusunda, Genelkurmay Başkanlığının yayınladığı 10 Nisan 1997 tarihli emirde belirtilmiştir. Bu emirde, "**Siyasi İslam'a geçit vermemek için irticai olaylar hakkında ilgilileri ve yetkilileri uygun ve yasal platformlarda bilgilendirmek**" ifadesi, emrin amacını irtica ile yasal zeminde mücadele olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Bu grubu terör örgütü saymak, Türk Silahlı Kuvvetlerini bir terör örgütü saymakla eş anlamlıdır.
- Kamuoyunda 28 Şubat Süreci olarak bilinen irtica ile mücadelenin 54. T.C. Hükümetinin istifasından sonra da birbiri ardından gelen 55., 56. ve 57. Hükümetler döneminde de devam ettiği, çıkarılan talimat ve yönergelerden anlaşılmaktadır. Bu suretle, MGK'nın tavsiye niteliğinde aldığı kararlar sadece 54. Hükümet tarafından değil, peşi sıra gelen hükümetler tarafından da benimsenmiştir.

Çetin Doğan

Odatv.com

Çetin Doğan

Diğer Yazıları

İmamoğlu'nun zaferi Cumhuriyet'in restorasyonu için fırsat yaratabilir mi

14.05.2019

28 Şubat davasında adaletin hal-i pürmelali

05.09.2018

Türkiye'nin rejimi nasıl değişti

03.09.2018

Batı Çalışma Grubu neden ve nasıl kuruldu

18.01.2018

Trump Kudüs kararını neden şimdi verdi

25.12.2017

Trump'la görüşme bir anlam ifade ediyor mu

29.09.2017

Tüm Yazıları

Müyesser Yıldız

TESUD Başkanına neler soruldu?

30.06.2021

Dr. Hüseyin Nazlıkul, M.D. PhD.

Hastalıklara karşı direnç nasıl artırılır

03.10.2021

Salih Seçkin Sevinç

Pandemi bahaneleri oldu... Restoranlar bizi ya...

03.10.2021

Rafael Sadi

O kritik ziyaretin arka planı

03.10.2021

Yusuf Yavuz

Yeni plan devrede

17.06.2021

Soner Yalçın

Tehdit etmeyin

18.06.2021

Soner Yalçın

Tunus'un foncuları

28.07.2021

Soner Yalçın

Erdoğan'ın öfkesinin sebebi

26.10.2021

Sami Menteş

Milli Eğitim Bakanı yalan söylüyor

25.06.2021

Soner Yalçın

Ata'nın çocukları: 68 Kuşak

30.06.2021

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VİDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

